32000D0597

TARYBOS SPRENDIMAS
2000 m. rugsėjo 29 d.
dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos

(2000/597/EB, Euratomas)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 269 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 173 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą [1],

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę [2],

atsižvelgdama į Audito Rūmų nuomonę [3],

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę [4],

kadangi:

(1) 1999 m. kovo 24–25 d. Berlyne įvykusiame susitikime Europos Vadovų Taryba, *inter alia*, nusprendė, kad Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistema turėtų būti lygiateisė, aiški, rentabili, paprasta ir pagrįsta kriterijais, kurie geriausiai išreiškia kiekvienos valstybės narės galimybę įnešti savo įnašą.

(2) Bendrijų nuosavų išteklių sistema turi garantuoti pakankamus išteklius, kurių reikia nuolatinei Bendrijų politikos plėtrai, atsižvelgiant į būtinumą laikytis griežtos biudžeto vykdymo tvarkos.

(3) Europos Sąjungos biudžeto ir Bendrijų nuosavų išteklių tikslais derėtų naudotis aukščiausios kokybės informacija. Europos nacionalinių ir regioninių sąskaitų sistemos (toliau – „ESS 95“) taikymas pagal Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2223/96 [5] pagerins šalies nacionalinių sąskaitų duomenų vertinimo kokybę.

(4) Nuosavų išteklių įvertinimui derėtų taikyti naujausius statistinius metodus, ir bendrąjį nacionalinį produktą (toliau vadinama — BNP) minėtais tikslais atitinkamai apibrėžti kaip bendrąsias nacionalines pajamas, kaip nustatė Komisija, taikant ESS 95 pagal Reglamento (EB) Nr. 2223/96 reikalavimus.

(5) Be to, Taryba turėtų nuspręsti, ar tikslinga nuosaviems ištekliams taikyti ESS 95 pakeitimus, dėl kurių gali labai pasikeisti bendrosios nacionalinės pajamos, kaip numatė Komisija Reglamente (EB) Nr. 2223/96.

(6) 1994 m. spalio 31 d. Tarybos sprendimu 94/728/EB, Euratomas dėl Europos Bendrijų nuosavų išteklių sistemos [6] 1999 m. buvo nustatyta, kad maksimali nuosavų išteklių riba yra 1,27 % Bendrijų BNP rinkos kainomis, o bendroji didžiausia asignavimų įsipareigojamoms sumoms riba — 1,335 % Bendrijų BNP.

(7) Siekiant, kad Bendrijų dispozicijon perduodama finansinių išteklių suma nepasikeistų, minėtąsias aukščiausias ribas tikslinga išreikšti BNP procentais, nustatant naujų aukščiausių ribų skaičiavimo formulę, kuri, įsigaliojus šiam Sprendimui, būtų taikoma atsižvelgiant į dabartiniais tikslais nustatytą BNP.

---

[1] OL C 274 E, 1999 9 28, p. 39.
[2] 1999 m. lapkričio 17 d. pareikšta nuomonė (OL C 189, 2000 7 7, p. 79).
[3] OL C 310, 1999 10 28, p. 1.
[4] OL C 368, 1999 12 20, p. 16.
[5] OL L 310, 1996 11 30, p. 1. Reglamentas su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 448/98 (OL L 58, 1998 2 27, p. 1).
[6] OL L 293, 1994 11 12, p. 9.

(8) Tokį patį metodą derėtų taikyti ir ateityje keičiant ESS 95, jeigu dėl tokių pakeitimų gali pasikeisti BNP dydis.

(9) Taryba, siekdama toliau sudaryti galimybes kiekvienai valstybei narei įnešti įnašą į nuosavų išteklių sistemą ir pašalinti regresyvius dabartinės sistemos aspektus neturtingiausioms valstybėms narėms, 1999 m. kovo 24–25 d. Berlyne vykusiame susitikime nusprendė, kad Sąjungos finansavimo taisykles reikėtų iš dalies pakeisti taip:

— 2002 m. ir 2003 m. maksimalų PVM išteklių tarifą sumažinti nuo 1 iki 0,75 %, o nuo 2004 m. – iki 0,50 %,

— valstybių narių pridėtinės vertės mokesčio bazę toliau apriboti taip, kad ji sudarytų iki 50 % jų BNP.

(10) 1999 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad yra tikslinga nustatyti sumą, kurią valstybės narės pasilieka padengti išlaidoms, susijusiomis su vadinamųjų tradicinių nuosavų išteklių, mokamų į Europos Sąjungos biudžetą, surinkimu.

(11) Reikėtų stengtis, kad biudžeto disbalansas būtų koreguojamas taip, kad nepaveiktų Bendrijų veiklai skirtų nuosavų išteklių ir iškylantys klausimai būtų išsprendžiami, kiek įmanoma, naudojantis biudžeto išlaidų politikos priemonėmis.

(12) 1999 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad skaičiavimo metodas, kuriuo atliekama Sprendimu 88/376/EEB, Euratomas [1], nustatyta ir Sprendimu 94/728/EB, Euratomas, patvirtinta Jungtinei Karalystei palanki biudžeto disbalanso korekcija, neturėtų būti pasipelnymo, galinčio atsirasti dėl pasikeitusių finansavimo sistemų ir būsimos plėtros, pagrindas. Dėl to plėtros laikotarpiu bus daroma pataisa, „Bendrąsias paskirstytas išlaidas“ sumažinant šalių kandidačių pasirengimo narystei metinių išlaidų suma, ir tokiu būdu užtikrinama, kad išlaidos, kurios nebuvo sumažintos, tokios ir liktų.

(13) Siekiant aiškumo, Jungtinei Karalystei suteiktos biudžeto disbalanso korekcijos skaičiavimo apibūdinimas buvo supaprastintas. Nustatant šios korekcijos, suteiktos Jungtinei Karalystei, sumą, į minėtąjį supaprastinimą neatsižvelgiama.

(14) 1999 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad Jungtinei Karalystei palankios biudžeto disbalanso korekcijos finansavimo būdą reikėtų pakeisti, leidžiant Austrijai, Vokietijai, Nyderlandams ir Švedijai sumažinti jų finansuojamą dalį taip, kad ji sudarytų 25 % įprastinės dalies.

(15) Pinigų rezervui, toliau vadinamam EŽŪOGF pinigų rezervu, Paskolų garantijų fondo finansavimo rezervui ir neatidėliotinos pagalbos valstybėms ne narėms rezervui taikomos specialiosios nuostatos.

(16) Komisija iki 2006 m. sausio 1 d. turėtų peržiūrėti bendrą nuosavų išteklių sistemos veikimą, prireikus papildydama atitinkamais pasiūlymais, atsižvelgdama į visus svarbius veiksnius, įskaitant plėtros poveikį Europos Sąjungos biudžeto finansavimui, galimybę pakeisti nuosavų išteklių struktūrą sukuriant naujus autonominius nuosavus išteklius bei Jungtinei Karalystei palankią biudžeto disbalanso korekciją, taip pat Austrijai, Vokietijai, Nyderlandams ir Švedijai sumažintą Jungtinei Karalystei palankios biudžeto disbalanso korekcijos finansuojamą dalį.

(17) Reikia priimti nuostatas dėl šiame sprendime nurodytos sistemos naudojimo vietoj Sprendimu 94/728/EB, Euratomas, nustatytos sistemos.

(18) 1999 m. kovo 24–25 d. Europos Vadovų Taryba nusprendė, kad šis Sprendimas turi įsigalioti nuo 2002 m. sausio 1 d.,

PRIĖMĖ ŠIAS NUOSTATAS, REKOMENDUOJAMAS PRIIMTI VALSTYBĖMS NARĖMS:

1 straipsnis

Siekiant užtikrinti Europos Sąjungos biudžeto finansavimą Europos Bendrijos steigimo sutarties (toliau – „EB sutartis“) 269 straipsnyje ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutarties (toliau – „Euratomo sutartis“) 173 straipsnyje nustatyta tvarka, Bendrijos nuosavus išteklius turi paskirstyti pagal taisykles, nustatytas kituose šio sprendimo straipsniuose.

Nepanaikinant teisės į kitas pajamas, Europos Sąjungos biudžetas turi būti finansuojamas tik iš Bendrijų nuosavų išteklių.

2 straipsnis

1. Toliau nurodytos pajamos sudaro nuosavus išteklius, įskaitomus į Europos Sąjungos biudžetą:

a) rinkliavos, priemokos, papildomos arba kompensacinės išmokos, papildomos sumos arba koeficientai ir kiti mokesčiai, kuriuos Bendrijų institucijos yra nustačiusios ar nustatys prekybai su valstybėmis ne narėmis pagal bendrąją žemės ūkio politiką, taip pat įnašai ir kiti mokesčiai, numatyti bendruose cukraus rinkų organizavimo principuose;

b) Bendrojo muitų tarifo muitai ir kiti muitai, kuriuos Bendrijų institucijos yra nustačiusios arba nustatys prekybai su valstybėmis ne narėmis, ir muitai už prekes, kurioms taikoma Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo sutartis;

[1] OL C 185, 1988 7 15, p. 24.

c) visų valstybių narių suderintoms PVM apmokestinimo bazėms, nustatytoms pagal Bendrijos taisykles, taikant galiojantį vienodą tarifą. Apmokestinimo bazė, į kurią reikia atsižvelgti minėtu tikslu, turi sudaryti ne daugiau kaip 50 % kiekvienos valstybės narės BNP, kaip nurodoma šio straipsnio 7 dalyje;

d) visų valstybių narių BNP taikant tarifą, kuris turi būti nustatytas pagal biudžeto sudarymo tvarką, atsižvelgiant į visų kitų biudžeto pajamų sumą.

2. Pajamos, gaunamos įvedus visus naujus mokesčius pagal EB arba Euratomo sutartyse nustatytą bendrosios politikos sistemą, jeigu buvo laikomasi EB sutarties 269 straipsnyje ir Euratomo sutarties 173 straipsnyje nustatytos tvarkos, taip pat sudarys nuosavus išteklius, įskaitomus į Europos Sąjungos biudžetą.

3. Nuo 2000 m. gruodžio 31 d. valstybės narės surinkimo išlaidoms padengti pasilieka 25 % sumų, nurodytų šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose.

4. Šio straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas vienodas tarifas turi būti lygus skirtumui tarp:

a) maksimalaus PVM išteklių pareikalavimo tarifo, kuris:

2002 ir 2003 m. sudaro 0,75 %,

nuo 2004 m. – 0,50 %;

ir

b) tarifo („išaldyto tarifo“), kuris lygus 4 straipsnyje nurodytos kompensacijos sumos ir visų valstybių narių PVM apmokestinimo bazių (nustatytų pagal šio straipsnio 1 dalies c punktą) sumos santykiui, atsižvelgiant į tai, kad Jungtinė Karalystė nedalyvauja finansuojant jai palankią biudžeto disbalanso korekciją, o Austrijos, Vokietijos, Nyderlandų ir Švedijos finansuojama minėtos Jungtinės Karalystės korekcijos dalis yra sumažinama iki vienos ketvirtosios jos įprastinio dydžio.

5. Tarifas, nustatytas šio straipsnio 1 dalies d punkte, turi būti taikomas kiekvienos valstybės narės BNP.

6. Jeigu finansinių metų pradžioje biudžetas nepatvirtinamas, pirmiau taikytas vienodas PVM tarifas ir valstybių narių BNP taikomas tarifas, nepažeidžiant pagal 8 straipsnio 2 dalį priimtų nuostatų dėl EŽŪOGF pinigų rezervo, Paskolų garantijų fondo finansavimo rezervo ir neatidėliotinos pagalbos trečiosioms šalims rezervo, turi būti taikomas iki naujų tarifų įsigaliojimo.

7. Šio sprendimo taikymo tikslais bendrasis nacionalinis produktas turėtų reikšti bendrąsias nacionalines pajamas tų metų rinkos kainomis, kaip nustatė Komisija, taikant ESS 95 pagal Reglamento (EB) Nr. 2223/96 reikalavimus.

Jeigu dėl ESS 95 pakeitimų bendrosios nacionalinės pajamos labai pasikeistų, kaip numatė Komisija, Taryba, veikdama vieningai pagal Komisijos pasiūlymą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, nusprendžia, ar minėtuosius pakeitimus reikia taikyti įgyvendinant šį sprendimą.

3 straipsnis

1. Visa nuosavų išteklių suma, skirta Bendrijų asignavimams mokamoms sumoms padengti, neturi viršyti tam tikros valstybių narių BNP dalies, išreikštos procentais. Minėtąją dalį dviejų ženklų po kablelio tikslumu pagal toliau pateiktą formulę 2001 m. gruodžio mėn. skaičiuoja Komisija:

$$\text{Didžiausia nuosavų išteklių suma} = 1{,}27\,\% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNP ESS antras leidimas}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNP ESS 95}}$$

2. Į Europos Sąjungos bendrąjį biudžetą įskaitomi asignavimai įsipareigotoms sumoms, privalo išplaukti metodiška seka sudarydami visą sumą, kuri negali viršyti tam tikros visų valstybių narių BNP dalies, išreikštos procentais. Minėtąją dalį dviejų ženklų po kablelio tikslumu pagal toliau pateiktą formulę 2001 m. gruodžio mėn. skaičiuoja Komisija:

$$\text{Didžiausi asignavimai įsipareigotoms sumoms} = 1{,}335\,\% \times \frac{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNP ESS antras leidimas}}{1998 + 1999 + 2000 \text{ BNP ESS 95}}$$

Reikia nuosekliai išlaikyti santykį tarp asignavimų įsipareigotoms sumoms ir asignavimų mokamoms sumoms, užtikrinant jų suderinamumą ir straipsnio 1 dalyje nustatytų aukščiausių ribų laikymąsi ateinančiais metais.

3. Iki 2001 m. gruodžio 31 d. Komisija perduoda biudžeto institucijai informaciją apie naujas aukščiausias nuosavų išteklių ribas.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 dalyse apibūdintas metodas taikomas tais atvejais, kai dėl ESS 95 pasikeitimų pasikeičia BNP dydis.

4 straipsnis

Jungtinės Karalystės biudžeto disbalansas koreguojamas.

Atliekant minėtąją korekciją:

a) skaičiuojamas skirtumas tarp praėjusių finansinių metų:

— procentais išreikštos Jungtinės Karalystės dalies iš visų neapribotų PVM apmokestinimo bazių ir

— procentais išreikštos Jungtinės Karalystės dalies iš visų paskirstytų išlaidų;

b) gautas skirtumas dauginamas iš visų paskirstytų išlaidų;

c) pagal b punktą apskaičiuota suma dauginama iš 0,66;

d) iš gautos sumos, apskaičiuotos pagal c punktą, atimami pakeitimo į apribotą PVM Jungtinei Karalystei teigiami rezultatai ir 2 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos mokamos sumos, t. y. skirtumas tarp:

— to, ką Jungtinė Karalystė būtų turėjusi sumokėti už sumas, finansuojamas iš 2 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose numatytų išteklių, jei neapribotoms PVM bazėms būtų taikomas vienodas tarifas, ir

— Jungtinės Karalystės mokamų sumų, numatytų 2 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose;

e) nuo 2001 m. iš sumos, apskaičiuotos pagal d punktą, atimamos grynosios Jungtinės Karalystės pajamos, susidarančios dėl išteklių dalies, išreikštos procentais ir nurodytos 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, kurias valstybės narės pasilieka pajamų surinkimo ir su jomis susijusioms išlaidoms padengti, padidėjimo;

f) kiekvieną kartą padidėjus Europos Sąjungos valstybių narių skaičiui, suma, apskaičiuota pagal e punktą, tikslinama, siekiant sumažinti kompensaciją, kartu užtikrinant, kad išlaidos nebūtų sumažintos ir liktų tokios, kokios buvo prieš įstojant naujoms valstybėms narėms. Darant šį patikslinimą, iš visų paskirstytų išlaidų atimamos metinės šalių pasirengimo narystei išlaidos. Visos tokiu būdu apskaičiuotos sumos perkeliamos į kitus metus ir kiekvienais metais tikslinamos, taikant BNP eurais defliatorių, naudojamą finansinei perspektyvai derinti.

5 straipsnis

1. Išlaidas dėl koregavimo padengia kitos valstybės narės toliau nurodytu būdu:

Išlaidų paskirstymas pirmiausia skaičiuojamas atsižvelgiant į kiekvienos valstybės narės mokamą dalį, nurodytą 2 straipsnio 1 dalies d punkte, neįtraukiant Jungtinės Karalystės; vėliau jis koreguojamas taip, kad Austrijos, Vokietijos, Nyderlandų ir Švedijos finansuojama dalis būtų sumažinta iki vienos ketvirtosios jų įprastinės dalies, kuri nustatoma atliekant šį skaičiavimą.

2. Koreguojant Jungtinės Karalystės mokamą dalį, sumos, kurias ji turi sumokėti pagal 2 straipsnio 1 dalies c ir d punktus, sumažinamos. Išlaidos, kurias turi padengti kitos valstybės narės, pridedamos prie sumų, kurias kiekviena valstybė narė turi sumokėti pagal 2 straipsnio 1 dalies c ir d punktus.

3. Komisija atlieka 4 ir šiame straipsnyje nurodytus skaičiavimus.

4. Jei finansinių metų pradžioje biudžetas nepatvirtinamas, toliau taikoma Jungtinei Karalystei suteikta korekcija ir kitų valstybių narių dengiamos išlaidos, numatytos paskutiniame patvirtintame biudžete.

6 straipsnis

2 straipsnyje numatytos pajamos naudojamos visoms be išimties biudžete numatytoms išlaidoms finansuoti. Pajamų, kurios visai arba iš dalies reikalingos finansuoti biudžete numatytiems EŽŪOGF, Paskolų garantijų fondo finansavimo ir neatidėliotinos pagalbos trečiosioms šalims rezervams, iš valstybių narių nereikalaujama tol, kol minėtieji rezervai nesunaudojami. Prireikus 8 straipsnio 2 dalyje nustatyta tvarka priimamos minėtųjų rezervų reikalavimų vykdymo nuostatos.

7 straipsnis

Visas Bendrijų biudžeto perteklius, kuriuo finansinių metų pajamos viršija bendrąsias faktines išlaidas, perkeliamas į kitus finansinius metus.

Visas biudžeto perteklius, susidaręs pervedus lėšas iš EŽŪOGF Garantijų skyriaus straipsnių, arba Garantijų fondo perteklius, susidaręs dėl išorinių priemonių taikymo, perkeltas į biudžeto pajamų sąskaitą, priskiriamas nuosaviems ištekliams.

8 straipsnis

1. 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytus Bendrijų nuosavus išteklius valstybės narės surenka vadovaudamosi nacionalinių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatomis, kurios prireikus keičiamos, kad atitiktų Bendrijos taisyklių reikalavimus.

Komisija reguliariai tikrina valstybių narių informaciją apie nacionalines nuostatas, pranešdama joms apie pakeitimus, kuriuos, Komisijos nuomone, reikia padaryti, užtikrinant, kad minėtosios nuostatos atitiktų Bendrijos taisykles, ir praneša apie tai už biudžetą atsakingai institucijai

Valstybės narės perduoda Komisijai 2 straipsnio 1 dalies a–d punktuose nustatytus išteklius

2. Taryba, nepažeisdama EB sutarties 248 straipsnyje ir Euratomo sutarties 160C straipsnyje numatytų sąskaitų audito ir jų teisėtumo bei reguliarumo patikrinimų, kurių metu daugiausia tikrinama nacionalinių sistemų ir procedūrų, kurių metu nustatomos nuosavų išteklių bazės, sukaupiamos iš PVM ir BNP, patikimumas ir efektyvumas, ir nepažeisdama tikrinimo pasirengimų, atliekamų pagal EB sutarties 279 straipsnio c punktą ir Euratomo sutarties 183 straipsnio c punktą, veikdama vieningai pagal Komisijos pasiūlymą ir pasikonsultavusi su Europos Parlamentu, priima nuostatas, būtinas šio sprendimo taikymui ir pajamų surinkimo tikrinimo galimybių sudarymui bei 2 bei 5 straipsniuose nurodytų pajamų Komisijai perdavimui ir mokėjimui.

9 straipsnis

Komisija iki 2006 m. sausio 1 d. atliks bendrą nuosavų išteklių sistemos peržiūrą, prireikus papildydama atitinkamais pasiūlymais, atsižvelgdama į visus svarbius veiksnius, įskaitant plėtros poveikį biudžeto finansavimui, galimybę pakeisti nuosavų išteklių struktūrą, sukuriant naujus autonominius nuosavus išteklius, ir Jungtinei Karalystei palankią biudžeto disbalanso korekciją, taip pat remdamiesi 5 straipsnio 1 dalyje Austrijai, Vokietijai, Nyderlandams bei Švedijai suteiktu sumažinimu.

10 straipsnis

1. Tarybos Generalinis Sekretorius informuoja valstybes nares apie šį sprendimą. Šis sprendimas skelbiamas *Europos Bendrijų oficialiajame leidinyje*.

Valstybės narės nedelsdamos informuoja Tarybos Generalinį Sekretorių apie priemones, kurių jos ėmėsi, kad įgyvendintų šį sprendimą, laikydamosi savo atitinkamų konstitucinių reikalavimų.

Šis sprendimas įsigalioja pirmąją mėnesio, einančio po šio straipsnio antrojoje pastraipoje nurodyto paskutinio pranešimo gavimo, dieną. Jis įsigalioja 2002 m. sausio 1 d., išskyrus 2 straipsnio 3 dalį ir 4 straipsnį, kurie įsigalioja 2001 m. sausio 1 d.

2. a) Atsižvelgiant į b punktą, nuo 2002 m. sausio 1 d. Sprendimas 94/728/EB, Euratomas pripažįstamas netekusiu galios. Visos nuorodos į 1970 m. balandžio 21 d. Tarybos sprendimą dėl valstybių narių finansinių įnašų pakeitimo Bendrijų nuosavais ištekliais [1], 1985 m. gegužės 7 d. Tarybos sprendimą 85/257/EEB, Euratomas dėl Bendrijų nuosavų išteklių sistemos [2], Sprendimą 88/376/EEB, Euratomas arba Sprendimą 94/728/EB, Euratomas laikomos nuorodomis į šį sprendimą.

b) Sprendimų 88/376/EEB, Euratomas ir 94/728/EB, Euratomas 2, 4 ir 5 straipsniai toliau taikomi skaičiuojant ir koreguojant pajamas, gaunamas taikant visoms valstybėms narėms galiojantį vienodą tarifą PVM bazei, kuri nustatoma vienoda tvarka ir atitinkamais metais apribojama taip, kad sudarytų nuo 50 % iki 55 % kiekvienos valstybės BNP, ir skaičiuojant Jungtinei Karalystei palankią biudžeto disbalanso korekciją 1988–2000 m.

c) Pajamų surinkimo išlaidoms padengti valstybės narės ir toliau pasilieka 10 % sumų, nurodytų 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose, kurias iki 2001 m. vasario 28 d. jos turėtų pateikti Komisijai pagal galiojančias Bendrijos taisykles.

Priimta Briuselyje, 2000 m. rugsėjo 29 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

L. FABIUS

[1] OL L 94, 1970 4 28, p. 19.

[2] OL L 128, 1985 5 14, p. 15. Sprendimas panaikintas Sprendimu 88/376/EEB, Euratomas.